

SELOSTUS PUHEESTA TYÖVÄEN JÄRJESTÖJEN JUHLASSA TAMPEREELLA

Pyynikin urheilukentällä 30/7 - 1941

"Kansan Lehden" selostus

Puhuja huomautti aluksi, että hän kerran aikaisemminkin, nimittäin helatorstaina v. 1933 oli joutunut puhumaan tällä samalla urheilukentällä. Silloin vietettiin Sosialidemokraattisen puolueen puoluekokouksen aikana täällä juhlaa, joka ei milloinkaan unohdu mielestä. Tuhansia ihmisiä oli kentällä ja tuhansia kentän ulkopuolella. Ulkopuolella olijat olivat kiihkoilijoita, jotka eivät ainoastaan häirinneet juhlaamme, vaan tekivät törkeitä väkivallantöitä, mm. repivät puolueemme lippuja. Se oli luokkataistelua. Tilanne oli silloin sellainen, ettei järjestysvaltakaa kyennyt noita kiihkoilijoita kurissa pitämään.

Sen jälkeen on aika kulunut nopeasti ja tapahtunut paljon. Vuosien 1933, 1936 ja 1939 vaaleissa Sosialidemokraattinen puolue selviytyi voittajana ja silloiset kiihkoilijat saivat ymmärtää, ettei kiihkoilulla mihinkään päästä. Myöhemmin suur tapahtumat osoittivat sen heille vielä selvemmin. Marraskuun viimeisenä päivänä

1939 alkanut sota aiheutti sen, että kansa jätti pikkuriitansa ja liittyi yhteen. Hädän hetkellä saavutettiin sellainen yksimielisyys, jota ei olisi voinut odottaakaan. Mutta kysymyksessä oli kansamme olemassaolo.

Talvisotamme päättyi vain välirauhaan. Ne kuukaudet, jotka tämä välirauha kesti, olivat suorastaan piinallisia niille, jotka olivat vastuunalaisilla paikoilla. Varmaankaan ei kansan keskuudessa tiedettykään, kuinka vaikeita nämä kuukaudet todella olivat. Oli kysymys siitä, menhdyimmekö vai saammeko uhkan poistetuksi päämme päältä. Vasta nyt on julkisuudessa saatu tietää, että Berlinin neuvottelussa Neuvostoliiton päämääränä oli maamme ja kansamme tuhoaminen.

Nyt on tapahtunut uusi käänne. Neuvostoliitto itse joutui entisen liittolaisensa Saksan hyökkäyksen kohteeksi. Suomelle koitti historiallinen hetki. Se joutui uudelleen sotaan Neuvostoliittoa vastaan. Meillä ei ollut muuta tietä. Emme voineet seistä sivussa ja ottaa vapauttamme toisen kädestä. Meidän kohtalomme ovat aina olleet riippuvaisia ulkoisista tapahtumista. Emme kuitenkaan ole liittyneet mukaan suursotaan. Emme osallistu suurvaltain välien selvitykseen. Me käymme omaa erikoissotaamme, joka on sivutapaus suursodassa. Suomi käy puolustussotaa. Se ei muutu sen kautta, että Saksa on sodassa Neuvostoliiton kanssa. Tämän onkin Suomen kansa oikein ymmärtänyt. Ei ole esiintynyt soraääniä. Olemme yksimielisiä niinkuin talvisodassakin.

Mutta ero on kuitenkin suuri. Talvisotamme aikana olimme yksin. Silloin kävimme epätasaista puolustustaistelua ylivoimaa vastaan. Silloin käytiin taistelua omalla alueellamme, jota sota hävitti. Nyt emme ole yksin. Neuvostoliitto on nyt ahdingossa tasavertaisen suurvallan hyökätessä ja tukien meidän taistelua.

amme. Nyt meidän ei tarvitse taistella kotoisella maaperällä. Puolustaudumme tunkeutumalla vihollisen alueelle. Vihollinen ei myöskään pysty lentoaseellaan samassa määrässä kuin talvisodassa tuhoamaan rintamantakaisia alueita.

Tästä sodan erilaisuudesta johtuu, että siihen suhtaudutaan niin kovin erilaisesti. Eräillä tahoilla ollaan valmiit pöyhistelemään: Kyllä me olemme voimakkaita. Mutta ei ole silloin paljon syytä hurraamiseen, kun toiset suorittavat raskaimman työn. Monet pitävät myös nykyistä sotaamme leikkinä: paraatimarsi vain Pietariin. Onpa toisilla jo valmiit "aika-taulut" siitä, kuinka nopeassa tahdissa kaikki käy. Tämä on vallan väärä käsitys. Sota on tälläkin kertaa äärimmäisen kovaa. Vastustaja taistelee urhoollisesti viimeiseen saakka ja on myös hyvin varustautunut linnoituksilla ja aseilla.

Nyt näemme käytännössä, miten vaarallinen raja meille rauhanteossa piirrettiin. Sen puolustaminen on vaikea tehtävä. Nyt käydään totaalista sotaa. Kysymys on olemassaolosta molemmiin puolin ja siitä on kysymys suursodassakin. Sota ei mene ilman uhreja. Ilman niitä ei vapautta ja rauhaa lunasteta. Sotaan on sen vuoksi suhtauduttava vakavasti.

Meillä on ollut keskustelua sodan päämääristä. Tasavaltamme presidentti määritteli ne puheessaan, jonka mukaan me käymme puolustussotaa. Haluamme saada uhkan pois rajoiltamme ja päästä rauhassa elämään kansanvaltaisissa oloissamme. Toivottavasti idän suurvalta nyt heikennetään ja saadaan pitempiaikainen rauhantila. Olemmekin saaneet kärsiä sodasta. 700 vuoden kuluessa on Suomi joutunut käymään sotaa 90 vuotta.

Mutta muitakin päämääriä on esitetty. Sotamarsalkka on mm. esittänyt oman mielipiteensä rajantakai-

sen Karjalan liittämisestä Suomeen. Sitä on perusteltu sillä, että siten saataisiin uudet helpommin puolustettavat rajat. Tämä kysymys olisi muuten jätettävä hallituksen ja eduskunnan ratkaistavaksi. Yksi asia on kuitenkin selvä: jos uusia alueita maahanme liitetään, eivät niistä ykäityiset saa hyötyä, ne kuuluvat valtiolle.

Se käänne, mikä nyt on tapahtunut on sekoittanut pahasti maailmankatsomuksia. Jos Neuvostoliiton ja Saksan sopimus aikanaan oli odottamaton, on nyt tapahtunut yhtä odottamatonta uusia asennoitumisia. Kaikkien valtakuntien propagandalevyjä on täytynyt vaihtaa. Mutta sota tekee kaiken niin yksinkertaiseksi. Ei tarvitse kiinnittää huomiota maailmankatsomuksien eroavaisuuteen. Maailmankatsomukset eivät sodassa kestä. Jokaiselle valtakunnalle on oma olemassaolonsa tärkeintä.

Neuvostoliiton kannanvaihdos on eniten kiinnostava. Se taistelee nyt demokratian, vapauden ja uskonnon puolesta. Englannin plutokratiaa ei Neuvostoliitossa enää haukuta. Nyt siellä kehutaan, kuinka maailman demokratiat auttavat Neuvostoliittoa. Olette ehkä kaikki kuulleet, ainakin salaa "Tilua" radioillanne. Hän on haukkunut maamme mitä räväksuisimmin ja uhkaillut. Nyt "Tiltullakin" on uudet levyt. Hän ei enää uhkaa, vaan suostuttelee ja mielistelee, että Neuvostoliitto on ainoa Suomen ystävä, sen itsenäisyyden turva. Pankkierojen hallituskopla vain johtaa täällä kansaa harhaan. Työväenluokan pettäjä Tanner olisi tietysti myös likvidoitava.

Siirryttyään jälleen selostamaan kotimaan oloja, puhuja huomautti että nyt jo kaiketi ymmärretään, mikä vaara maallemme kommunisteista on ollut. Ne ovat tehneet solutus- ja myyräntyötään. Kotikommunistiemme väärät tiedoitukset maamme oloista Neuvostoliiton vallanpitäjille aiheuttivat vv. 1939-40 sodan. Tarkoituksena oli

hankkia meille Baltian maiden kohtalo. Sosialidemokraatit ovat monasti olleet herkkäuskoisia. On pidetty Neuvostoliittoa työläisvaltiona, luotettu sen vakuutuksiin, että se suojelisi pieniä kansoja. Nyt olemme saaneet havaita, että kaikki on ollut vain naamiota. Meillä on myöskin sos.-dem. puolueen omassa keskuudessa ollut vaarallinen ns. kuutosryhmä. Sen koko oppositio perustui väärin laskelmiin, uskoon, että Neuvostoliitto valtaa Suomen. Vielä viime kesänä tuo ryhmä aiheutti puolueelle vaikeuksia. Sekä kommunisteista että "kuutosista" on tehtävä selvä ero. Ne on murskattava. Se on tämän hetken tärkein tehtävä työväelle.

Lopuksi puhuja sanoi, että taistelumme tulee ras-
kaaksi. Hän ei kuitenkaan tahtonut maahamme nähden yhtyä Englannin pääministerin Churchillin lausuntoon, jonka mukaan Englannin kansalta vaaditaan "työtä, kyyneleitä ja verta". Mutta paljon on meilläkin vaikeuksia, uhreja vaaditaan. Sota on käytävä loppuun. On hankittava vapaan elämän mahdollisuudet ja sisäinen rauha. Kansanvaltainen yhteiskuntajärjestys on turvattava. Koke-
mukseni on, päätti puhuja puheensa, että kaikesta täytyy elämässä maksaa. Murheellista vain on, että kansojen on maksettava vapautensa ihmisuhrien menetyksellä, verellä.
